

عنوان مقاله:

مقایسه سلامت عمومی و شادکامی در زنان سالمند با و بدون همسر مراجعه کننده به مراکز بهداشتی درمانی شهرستان بندرعباس در سال ۱۳۹۷

محل انتشار:

نشریه پرستاری ایران، دوره 34، شماره 133 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

شهرام قبری - Department of Community Education in the Health System, Virtual College, Medical Education and Management, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

هما صادقی - Department of Reproductive and Pregnancy Health Midwifery, School of Nursing and Midwifery, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

لیلا امینی - Department of Reproductive and Pregnancy Health Midwifery, School of Nursing and Midwifery, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

شیمای حقانی - Department of Biostatistics, Nursing Care Research Center, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: توجه به سلامت و شادکامی زنان سالمند که به علت امید به زندگی بیشتر، بیش از مردان در معرض تهدید تنهایی و انزوا، و عدم برخورداری از حمایت اجتماعی هستند، مستلزم پژوهش و برنامه ریزی دقیق است. مطالعه حاضر با هدف مقایسه سلامت عمومی و شادکامی زنان سالمند با و بدون همسر مراجعه کننده به مراکز بهداشتی درمانی شهرستان بندرعباس در سال ۱۳۹۷ انجام شد. روش بررسی: در این مطالعه توصیفی تحلیلی، ۳۹۰ زن سالمند با و بدون همسر واجد معیارهای پژوهش مراجعه کننده به هشت مرکز بهداشتی درمانی منتخب شهرستان بندرعباس شرکت داشتند. روش نمونه گیری خوشه ای سهمیه ای بود و ابزار گردآوری داده ها شامل پرسش نامه اطلاعات جمعیت شناختی، پرسش نامه سلامت عمومی گلدبرگ و هیلیپر پرسش نامه شادکامی Axford بود. جهت تحلیل داده ها از نرم افزار SPSS نسخه ۲۱، و آمار توصیفی (فراوانی، درصد و میانگین و انحراف معیار) و تحلیلی (کای دو، و تی مستقل، آنالیز واریانس)، استفاده شد. یافته ها: از ۲۶۰ نفر زن سالمند با همسر در این پژوهش، ۲۱۸ نفر (۸۳/۸ درصد)، و از ۱۳۰ نفر زن سالمند بدون همسر ۸۳ نفر (۶۳/۸ درصد) زیر ۷۰ سال سن داشتند. اکثر زنان بدون همسر (۶۷/۶ درصد) و با همسر (۶۵ درصد)، دارای ۵ تا ۹ فرزند و بیش از نیمی از آنان در هر دو گروه دارای ۹ تا ۵ فرزند متاهل بودند. حدود نیمی از زنان در دو گروه دارای تحصیلات ابتدایی، و اکثراً خانه دار بودند. از لحاظ وضعیت اقتصادی اغلب (۶۱/۵ درصد از هر گروه) در سطح متوسط و نزدیک به نیمی از نظر مالی وابسته بودند. دو گروه مورد مطالعه از لحاظ تمام متغیرهای جمعیت شناختی به جز سن و تعداد سال های زندگی با همسر همگن بودند. نتایج نشان داد گرچه سالمندان با همسر، در مقایسه با سالمندان بدون همسر از سطح سلامت عمومی مطلوب تر، و شادکامی بیشتری برخوردارند، اما نتایج آنالیز کوواریانس نشان داد که این اختلاف از لحاظ آماری معنی دار نیست. نتیجه گیری: گرچه برخی از تغییرات در سلامت جسمی و روانی با وضعیت تاهل قابل توضیح است، اما احتمالاً عوامل دیگری غیر از صرف داشتن همسر، مانند کیفیت روابط خانوادگی نیز بر حس رفاه، سلامتی و شادکامی این زنان سالمند تاثیرگذار است که شناسایی آن ها مستلزم انجام تحقیقات بیشتری است.

کلمات کلیدی:

General health, Happiness, Elderly women, سلامت عمومی، شادکامی، سلامت زنان، سالمند

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1666052>

